

איש יודע ציד איש שדה. וכתוב התם, (בראשית
 י) **הוא היתה גבור ציד. (ר"א ל"ג מאי) איש שדה,**
לקפחא לון לבני נשא ולקטלא לון, ואיהו
אמר דעביד צלותא וצייד ליה בפומיה. איש
שדה, בגין דחולק עדביה לאו איהי בישובא,
אלא באתר חרוב. במדברא, בחקלא, ועל דא
איש שדה.

איש ידע ציד איש שדה. וכתוב
 שם (בראשית י) הוא היתה גבור ציד.
 [מהו] איש שדה, לקפח את בני
 האדם ולהרג אותם. והוא אמר
 שעשה תפלה, וצד אותו בפיו.
 איש שדה, משום שחלק גורלו
 אינו בישוב, אלא במקום חרוב,
 במדבר, בשדה, ועל זה איש
 שדה.

ואי תימא, היך לא ידע יצחק כל עובדוי
בישין דעשו, והא שכנתא הות עמיה,
דאי לא שריא עמיה שכנתא, היך יכיל
לברכא ליה ליעקב בשעתא דברכיה. אלא
ודאי שכנתא הות דיירא עמיה בביתא
ודיירא עמיה תדיר, אבל לא אודעא ליה,
בגין דיתברך יעקב בלא דעתיה אלא בדעתיה
דקודשא בריך הוא. והכי אצטריך, דבההיא
שעתא דעאל יעקב קמי אבוהי עאלת עמיה
שכנתא. וכדין חמא בדעתוי יצחק דאתחזי
לברכא, ויתברך מדעתא דשכנתא.

ואם תאמר, איך יצחק לא ידע
 את כל מעשיו הרעים של עשו,
 והרי השכינה היתה עמו? שאם
 לא שרתה עמו שכינה, איך יכל
 לברך את יעקב בשעה שברך
 אותו? אלא ודאי ששכינה היתה
 דרה עמו בבית ודרה עמו תמיד,
 אבל לו הודיעה לו, כדי שיתברך
 יעקב בלי דעתו, אלא בדעתו של
 הקדוש ברוך הוא. וכך צריך,
 שבשעה ההיא שנכנס יעקב לפני
 אביו, נכנסה עמו שכינה, ואז
 ראה יצחק בדעתו שראוי לברכה
 ויתברך מדעת השכינה.

בא ראה, [פעם אחת היה יושב רבי שמעון
 ושאר החברים. נכנס לפניו רבי אלעזר בנו. אמרו
 לרבי שמעון, דבר גדול רצינו לבקש לפניך בענינם
 של יעקב ועשו, איך לא רצה יעקב לתת לעשו
 תכשיל ערשם עד שמכר לו את בכורתו? ועוד,
 שאמר עשו ליצחק אביו ויעקבני זה פעמים. אמר
 להם, בשעה הזאת אתם תביים לקבל מלקות,
 שהאמתם לרברי עשו ושקרתם לרברי יעקב, שהרי
 הכתוב מעיד עליו ויעקב איש חם, ועוד כתוב תמן
 אמת ליעקב. אלא כך הוא ענינו של יעקב עם עשו,
 משום שעשו היה שונא את הבכורה בראשונה,
 והנה רוצה מיעקב שיקח אותה ממנו אפלו בלי
 כסף. והו שכתוב ויאכל וישת ויקם וילך ויבן עשו
 את הבכורה].

תא חזי, (ס"א ומנא תדא, הנה ותיב רבי שמעון ושאר חברי, עאל
 קמיה רבי אלעזר בריה. אמרו ליה לרבי שמעון, מלתא רבתא בעינן
 למבעי קמך בענינא דיעקב ועשו. איך לא בעא יעקב למיחב לעשו תכשיל
 דמלופתו עד דנבין ליה בכירוותא דיליה, ועוד דאמר עשו ליצחק אבוהי,
 ויעקבני זה פעמים. אמר לון, בהרין שעתא, אתון חייבים לקבלא מלקות.
 דהאמתון לפתגמי דעשו ושקרתון לפתגמי דיעקב, דהא קרא אסחיד עליה,
 (בראשית כה) ויעקב איש חם. ותו כתיב, (מיכה ז) תמן אמת ליעקב. אלא
 כך הוא עניניה דיעקב עם עשו, בגין דעשו הוה סני לבכירוותא כקדמיתא,
 והוה בעי מניה דיעקב דלספה ליה אפילו בלא כסף. תדא הוא דכתיב,
 (בראשית כה) ויאכל וישת ויקם וילך ויבן עשו את הבכורה).

ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא
עירף. (בראשית כה) **אמר רבי אלעזר, ויזד**
יעקב, הא אוקמוה דהא בגין אבלותא
דאברהם הוה, אבל ויזד יצחק נזיד מיבעי
ליה, אלא ויזד יעקב נזיד, דאיהו הוה ידע
עקרא (דף קל"ט ע"ב) **דיליה, בההוא סטרא**

ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן
 השדה והוא עירף. אמר רבי
 אלעזר, ויזד יעקב - הנה פרשוה
 שהרי בשביל האבל של אברהם
 זה היה, אבל ויזד יצחק נזיד היה
 צריך להיות! אלא ויזד יעקב
 נזיד, שהוא היה יודע את השרש